

ραν περιστάσιν δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ εὕρῃ ὁ πολυπαθὴς στόμαχός σου, οὐτινος οἱ ὀξεῖς βορβορυγμοὶ οὐχὶ σπανίως ράττουσι τὸν ἀέρα. Γεύματα, φίλτατε, ὄλο γεύματα. Τὴν πρώτην ἡμέραν θὰ δοθῇ γεῦμα εἰς τὰ ἀνάκτορα, τὴν δευτέραν ἐπίσης, τὴν τρίτην θὰ δοθῇ ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐν τῇ Ἀκροπόλει, τὴν τετάρτην ὑπὸ τοῦ δουκὸς τοῦ Ἐδιμβούργου, τὴν πέμπτην ὑπὸ τοῦ δήμου Πειραιῶς, τὴν ἕκτην ὑπὸ τοῦ Μαντολῶν, τὴν ἑβδόμην ὑπὸ τοῦ Μυριανθούση καὶ . . . μετὰ τῆς υἱείαις σου.

Τὴν εὐτυχῆς ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ Τρικοῦπης! Θὰ λάβῃ μέρος εἰς ὅλα καὶ εἰς τὸ πρῶτον ἀκόμη, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ παρακαθήσων μόνον οἱ ὑψηλοὶ ξένοι. Φαντάσου τώρα πόσον θὰ φάγῃ, τί θὰ πιῇ καὶ ὁμολόγησε, ἐὰν μετὰ ταῦτα θὰ εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ βλέπῃ ὄχι τὸ ἰσοζύγιον, ἀλλὰ τὴν μύτη του μόνον, ὅτε ἔχει ἐξογκωθῆ εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον.

* *

Καὶ αἱ ἄλλαι προπαρασκευαί ἐξακολουθοῦσι δραστηρίως, ἐλπίζεται δέ, ὅτι μετὰ τὰς ἐορτάς θὰ ἔχωσιν ἀποπερατωθῆ. Δὲν θέλω νὰ βαρύνω τὴν συνείδησίν μου, ἀλλὰ τοιαύτη ἐπικρατεῖ πεποιθήσις.

Αἱ ἀρχαὶ καὶ ἰδίως ὁ κ. Δήμαρχος ἔχει ἀκράδαντον πεποιθήσιν διὰ τὴν ἐντελῆ ἀποπεράτωσιν, ἣ ὁποία ὁμῶς καθ' ἡμᾶς δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ μετὰ ἐν ἔτος, ὁπότε πάλιν θὰ ἔχωμεν τὰς ἰδίας ἀνησυχίας καὶ προετοιμασίας διὰ τὸν γάμον τοῦ Διαδόχου. Ὅπωςδήποτε εἰς μέγας ἰστὸς ὑψώθη ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ὀμονοίας καὶ ἐχρωματίσθησαν τὰ τρόπαια τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος τὰ ὁποῖα «οὐκ ἐῴσι καθεῦδειν» τὸν κ. Ρετσίαν τοῦ Πειραιῶς προσπαθοῦντα νὰ ὑπερακοντίσῃ τὸν συνάδελφόν του κ. Φιλήμονα. Ἐπὶ τῶν κορυφῶν ὅλων τῶν στύλων, τῶν Ὑπουργείων, τῆς Βουλῆς θὰ στηθῶσιν ἥλιοι τεχνητοὶ διὰ τοὺς ὁποίους ὁ κόσμος θὰ δικαιούται βεβαίως νὰ φωνάζῃ *ἥλιος!!!* Μανθάνω θετικῶς ταύτην τὴν στιγμὴν, ὅτι χάριν τῆς τελετῆς καὶ ὁ κ. Τρικοῦπης θὰ προσφέρῃ τὸν *ἀναιτέλλορτα ἥλιον* τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Ἰαπωνίαν.

* *

Ἄλλ' ὅ,τι πρὸ πάντων θὰ στολίσῃ τὰς ἐορτάς εἶνε ὁ Μουφτῆς τῆς Λαρίσσης, οἵτινες προσεκλήθησαν ἐπισήμως, καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες μετὰ τὴν καινούργη στολήν των τὴν ὁποίαν θὰ τοὺς κάμῃ ἡ Διεύθυνσις δαπάναις τοῦ δημοσίου. Ἐγὼ ἔκαμα μίαν πρότασιν εἰς τὸν κ. Διευθυντήν, τὴν ὁποίαν πιστεύω, ὅτι θὰ συμερίζεσθαι καὶ σύ, ἀγαπητὲ Κόμη, ἀδιστακτικῶς ἀντὶ δηλαδὴ νὰ ἔχουν καλὴν στολὴν θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ ἔχουν ὀλίγην συστολὴν τώρα μάλιστα, ποῦ θὰ εἶνε ἐνταῦθα τόσοι ξένοι.

* *

Ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ πάντα προμηνύονται λαμπρὰ καὶ ἰδίως τὰ ἀερόστατα τῶν ὁποίων τὴν κατασκευὴν ἀνέλαβεν ὁ κ. Λάμπρος. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ συμβῇ ἄλλως, ἀφοῦ μάλιστα, ὡς ἰδικιτέρως μανθάνω, διωρίσθη νὰ ἐπιβιβέσῃ τὰ τῶν ἐορτῶν ὁ κ. Μανέτας.

Au revoir.

*Ολως Ὑμέτερος

Τσοπανάιος

Ἡ ΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΡΙΜΑΝ-ΧΑΝ

ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΠΕΡΣΙΑΣ

Ἐκ τῆς Περσίας ἔρχεται ὁ πρέσβυς μετὰ δῶρα,
Κι' ὁ Θόδωρος ποῦ τᾶκουσε πέρνει μεγάλη φόρα.
Κράζει τοὺς μάγους κ' ἐρωτᾷ ὁ Χὰν ποῦ νὰ κοιμάται,
— Στὸ χάρι τοῦ Ντελήγιανη, ὡς ἡ Γραφὴ διηγᾶται.
Χιλιάδες δεκατέσσαρες καλεῖ ἐπιστρατεία,
Τοὺς φέρνει στὴ πρωτεύουσα χωρὶς καμιαν αἰτία.
Τὸν Νεριμάν πολιορκεῖ χωρὶς νᾶχη χαμπάρι,
Μὲ δόλον ὁ μισόθεος τὰ δῶρα νὰ τοῦ πάρῃ.
Κι' ὁ Νεριμάν τοῦ ἔφυγε καὶ ἴστη Περσία φθάνει,
Καὶ διηγεῖται τὸν θυμὸν αὐτὸν τοῦ Ντεληγιάννη
Καὶ τόσον ἡ διήγησις ἐθύμωσε τὸν Σάχη
Π' ἀπὸ τὴν φούρκα τὴν πολλὴ τὸν ἐπίασε συνάχι.
Κι' ὠρκίσθηκε μετὰ φοβερὴ καὶ ἐξημμένη ὄψι,
Πῶς ἂν τὸν πιάσῃ κάποτε τὰ χέρια θὰ τοῦ κόψῃ.
Ἀκούσας δὲ ὁ Νεριμάν τὸν ἔρκον του ἐκείνον,
Στὸν Σάχην παρετήρησε μετὰ σέβας ὑποκλίνων:
— Τοῦ Κράτους σου τοῦ ὑψηλοῦ ἄς γείν' ὁ ὄρισμός!!...
Ἄλλ' ἔχει προσημείωσιν ὁ Ἐθνικὸς Δεσμός!

Ἄββαοῦμ

Η Λ Ι Ο Σ !!!

Ὅπου κι' ἂν πᾶς ἴστας ἐορτὰς θὰ βλέπῃς ἥλιους ὡς τώρα, λέγουν, τεχνητοὺς θὰ βάλουν χίλιους ἐγ' ὁμῶς λέγω γιὰ οἰκονομία ἄκρα τοῦ Θόδωρου νὰ βάλουν κάπου τὴν φαλάρα κι' ὁποῖος τὴν βλέπῃ — ξαφνικὸ μεγάλο — *ἥλιος!!* θὰ λῆθῃ δίχως ἄλλο.

Μαῦρος Τάτος

- Δοκίμῳ ὑπερίσχυσαν τὰ φῶτά σου κατὰ τὰς ἐορτάς.
- Πῶς τὸ ἐξάγει;
- Δὲν βλέπεις ὅτι παντοῦ βάζουν ἥλιους;